

dier. Blot må man håbe, at det store materiale fra krigstidens is-recognosceringer og efterkrigstidens talrige flyvninger over de polare områder inden alt for længe må blive tilgængelig for geografer gennem en ny udgave af værket. *Børge Fristrup.*

Bibliography on Ice on the Northern Hemisphere. Hydrographic Office, pub. no. 240. Washington 1945.

Ovenstående bibliografi er at betragte som et tillæg til det store amerikanske isatlas og indeholder 1700 bogtitler, ordnet efter geografisk område samt en indholdsfortegnelse ordnet efter emne og geografiske navne. Ialt 179 sider. Bortset fra den amerikanske litteratur er bibliografien gennemgående kun ført op til 1940. Literaturopgivelserne er fyldige og pålidelige, og værket er en yderst nyttig oversigt for geografer. *Børge Fristrup.*

Atlas der Eisverhältnisse des Nordatlantischen Ozeans und Übersichtskarten der Eisverhältnisse des Nord- und Südpolargebietes. Udgivet af Deutsches Hydrographisches Institut ved prof. dr. J. Büdel. Hamburg 1950.

Dette isatlas er oprindeligt fremstillet under krigen til brug for militære operationer, men hele oplaget, klichéer m. v. gik tabt under et luftangreb i 1944; den foreliggende udgave er derfor revideret 1945—47. Værket indeholder en kort indledning, der søger at karakterisere de forskellige istyper, ordnet dels efter deres oprindelse (flodis, gletscheris, havis m. v.), dels efter mere geografiske principer. Indledningen ender med en ganske kort bibliografi, der dog er af ringe værdi, da den er meget ufuldstændig, den indeholder i al væsentlig kun tyske afhandlinger, medens engelske og amerikanske værker så at sige mangler, af danske er kun nævnt Speerschneider, medens f. eks. Lauge Kochs East Greenland Ice ikke er medtaget, og af russiske forfattere er kun nævnt Subow.

Derpå følger kortene, som dækker perioden 1919—43. I 12 kort angives isudbredelsen i det nordatlantiske område for årets måneder, og et 13ende kort viser istypernes forekomst; tilsvarende kort findes for hele det cirkumpolare område. Kortene angiver is-sandsynligheden, idet man her skelner mellem „seltenes Vorkommen“ (0—20 % sandsynlighed for is), „öfteres Vorkommen“ (20—50 %) og „häufiges Vorkommen“ (50—100 %).

Kortene virker gennemgående pålidelige, selv om man hist og her kan påvise fejl, og der er ikke altid overensstemmelse mellem kortene for det nordatlantiske område og kortene over det

cirkumpolare område. Således angives for Storebælt og indre Bæltfarvande en is-sandsynlighed på 20—50 % for februar måned på kortet over Nordatlanten, medens det cirkumpolare kort angiver 0—20 %. Det åbne vand, der om vinteren kan findes mellem Nordgrønland og Ellesmere Land, er antydnet på kortene, hvorimod det åbne landvand langs Nordøstrundingen ikke findes angivet. Den geografiske inddeling af istyperne virker meget skematisk og ikke altid naturlig. Således bruges betegnelsen is af „polar Buchttype“ både om isen i de nordgrønlandske fjorde, hvor isen bliver liggende fra år til år (sikussak-is) og om de sydvestgrønlandske fjorde, hvor isen bryder op hvert år, og som derfor både i fysisk henseende og med hensyn til besejling er af vidt forskellig karakter. Over Antarktis findes 13 kort, der i mindre målestok giver oplysning om udbredelsen og istyper. En karakteristik af de forskellige former for drivis savnes.

Borge Fristrup.

Goode's School Atlas, by J. Paul Goode, Ph. D. Rand McNally et Co., New York. 29×24,5 cm, 286 sider.

Dette skoleatlas er beregnet på amerikanske højere skoler og til lige for den videregående undervisning, og det kan desuden finde anvendelse som håndatlas, idet det topografiske navnestof er ganske stort, nemlig ca. 30 000. Den tekniske udførelse er omhyggelig, og hovedkortene er udført med gængse farver for forskellig højde over havet og forskellig havdybde. Højderne er angivet i feet, og lavlandsgrænsen er sat ved 500 feet svarende til godt 150 m.

Kortene bærer præg af den stærke udvikling, som har fundet sted gennem de seneste 10—20 år, navnlig bemærker man kortene over Sydamerika, hvor de kartografiske fremskridt fra 1930'erne er udnyttet i det omfang, kortmålestokken tillader. Ligeledes bemærker man resultaterne af det forøgede kendskab til visse dele af Centralasien, Vestasien samt dele af Afrika.

Kortets hovedopgave er at give et ret detailleret billede af Nordamerika, medens den øvrige verden træder noget tilbage. Navnlig De Forenede Stater er ret indgående behandlet. Navnestoffet er behandlet ganske omhyggeligt, ikke blot i henseende til stavemåde, men også med hensyn til valget af de medtagne stednavne.

Foruden de naturgeografiske kort med det dertil knyttede navnestof indeholder værket et udførligt materiale til erhvervsgeografi, i det store og hele i en tiltalende og ganske pålidelig skikkelse.

Naturligvis er det muligt hist og her at påvise fejl, og man kan heller ikke altid være enig med redaktøren i hans valg af frem-